

Малініна Ю.В., Ізюмська Л.Ф.

ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ВИРОБНИЧОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА. МАШИНОБУДУВАННЯ»

Виходячи з особливостей розвитку пізнавальної, мотиваційної й предметно-практичної сфер індивідуальності людини, ми вважаємо, що основу індивідуалізації професійно-практичної підготовки студентів повинен скласти принцип варіативності вибору змісту й форм діяльності студентів. Варіативний підхід у навчанні означає, з одного боку, різноманіття, різнорівневність, диференційованість, вправ і завдань, можливість випереджального навчання, наступність форм навчання; з іншого боку, право особистості на навчання у відповідності зі своїми особливостями, здатностями, інтересами, життєвими планами, тобто варіативний вибір індивідуальної освітньої траєкторії. Цей вибір, з одного боку, опосередкований індивідуальними можливостями, інтересами й потребами студента, особливостями учнів і колективу, а з іншого - припускає виконання навчальної програми й придбання студентами необхідних знань, умінь і навичок. Ефективність використання варіативного підходу при здійсненні індивідуалізації професійно-практичної підготовки студентів залежить від реалізації наступних принципів:

- право кожного, що навчається рухатися по своїй освітній траєкторії й своїм темпом;
- розвиток, що навчаються як суб'єктів навчальної діяльності, суб'єктів взаємодії з іншими людьми й суб'єктів власного професійного розвитку.

Принцип варіативності вибору змісту й форм діяльності студентів на виробничому навчанні і в період виробничих практик припускає наступне:

- вибір варіанта практичних завдань із урахуванням можливостей студента і базового рівня практичної підготовки;
- можливість самостійного вибору практичних завдань для переходу на новий рівень підготовки;
- самостійний вибір рівня кваліфікаційних завдань;
- вибір студентами баз практик, рівня виконуваної роботи та її класу;
- вибір професійних функцій, виконуваних студентом у період практики;
- вибір форми звітності за результатами практики.

Різний рівень розв'язуваних завдань припускає варіативність обсягу й змісту навчального матеріалу, темпу його освоєння, характеру завдань і ступені самостійності їх виконання. У той же час «преподавание всякого предмета должно непременно идти таким путем, чтобы на долю воспитанника оставалось ровно столько труда, сколько могут одолеть его молодые силы» [1. С. 301]. Домірність практичної діяльності можливостям студентів, не знижуючи їх пізнавальної активності, сприяє успішності практичної підготовки, а переживання успіху - умова позитивного

відношення до навчання [2. С. 7].

Література:

1. Ушинский К.Д. Избр. пед. соч. М., 1968.
2. Лозовецька В. Т. Теоретико-методологічні основи професійного навчання молодшого спеціаліста сільськогосподарського профілю : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / В. Т. Лозовецька. – К., 2002. – 579 с.